

Sag C-259/24

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

12. april 2024

Forelæggende ret:

Tribunal judiciaire de Marseille (Frankrig)

Afgørelse af:

8. april 2024

Sagsøger:

SAS Ténergie Développement

Sagsøgte:

Directeur régional des douanes de Marseille

Direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur –
Corse

Direction régionale des douanes de Marseille

[Udelades]

KENDELSE OM AFSIGELSE AF EN MELLEMAFGØRELSE

[Udelades]

SAG: SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT mod DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE (den regionale tolddirektør i Marseille, Frankrig), **Établissement public Direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur – Corse** (det interregionale tolddirektorat for Provence-Alpes-Côte d'Azur – Corse, offentlig institution, Frankrig), **Établissement public Direction régionale des douanes de Marseille** (det regionale tolddirektorat i Marseille, offentlig institution, Frankrig)

[udelades] i sagen mellem:

SAGSØGER I HOVEDSAGEN OG MED HENBLIK PÅ MELLEMAFGØRELSEN

SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT, [udelades]

[udelades] [sagsøgerens kontaktoplysninger og dennes repræsentant]

**SAGSØGTE I HOVEDSAGEN OG MED HENBLIK PÅ
MELLEMAFGØRELSEN**

**Monsieur LE DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE
MARSEILLE** (den regionale tolddirektør i Marseille) **[udelades]**

**DIRECTION INTERREGIONALE DES DOUANES PROVENCE-
ALPES-COTE D’AZUR – CORSE** (det interregionale tolddirektorat for
Provence-Alpes-Côte d’Azur – Corse), **ved dets direktør, [udelades]**

DIRECTION REGIONALE DES DOUANES DE MARSEILLE (det
regionale tolddirektorat i Marseille), **ved dets direktør, [udelades]**

[udelades] [de sagsøgtes kontaktoplysninger og disses repræsentanter]

[udelades] [processuelle bemærkninger]

SAGSFREMSTILLING

Koncernen TENERGIE udvikler og driver solenergianlæg til produktion af elektricitet i Frankrig.

Selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT dækker sig ind hos leverandører i forskellige lande hvad angår indkøb af de nødvendige materialer til fremstilling af solenergianlæg. Nævnte selskab valgte i 2013 selskabet UPSOLAR til at koordinere fremstillingen af solpaneler hos en taiwansk underleverandør ved navn TYSOLAR COP.

Fra december 2013 blev solcellepanelerne importeret til Fos-sur-Mer (Frankrig) og overgik til fri omsætning og til forbrug ved hjælp af selskaberne Gontrand Frères og Kuehne Nagel, som er toldrepræsentanter med ansvar for selskabet Ténergie Développements angivelser.

Efter en international undersøgelse forestået af OLAF ([Det Europæiske] Kontor for Bekæmpelse af Svig) i 2014 med henblik på at kontrollere toldoprindelsen af de solcellepaneler, der blev afsendt fra Taiwan og importeret til Europa, kontrollerede den franske toldadministration selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT’s indførsler.

Den 15. oktober 2015 gav toldadministrationen selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT meddelelse om undersøgelsesresultatet, idet den anførte, at EU’s antidumpingregler var blevet overtrådt. Den 15. december 2015 blev der udstedt en meddelelse om overtrædelse på grund af urigtige oprindelsesangivelser

vedrørende paneler indført i perioden fra den 18. december 2013 til den 27. februar 2014.

Der blev den 2. marts 2016 fremsendt et første betalingspålæg til nævnte selskab.

Den 21. november 2019 ophævede tolddirektoratet, efter at selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT havde iværksat begæring om ophævelse, betalingspålægget af 2. marts 2016 med den begrundelse, at retten til at blive hørt ikke var blevet overholdt.

Tolldirektoratet gav dernæst den 11. december 2019 nævnte selskab fornyet meddelelse om undersøgelsesresultatet.

Den 26. august 2020 gav tolddirektoratet nævnte selskab meddelelse om overtrædelse på grund af manglende overholdelse af gældende toldbestemmelser.

Den 16. september 2020 blev der udstedt et nyt betalingspålæg [udelades] på 2 405 887 EUR (antidumpingtold på 1 979 575 EUR og udligningstold på 426 321 EUR).

Directeur régional des douanes (den regionale tolddirektør) gav den 4. marts 2021 afslag på den indsigelse, som den afgiftspligtige havde fremsat.

Ved anbefalet brev med modtagelsesbevis af 12. april 2021 krævede selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT fritagelse for den antidumpingtold og udligningstold, som var blevet meddelt det ved betalingspålægget [udelades] af 16. september 2020, vedrørende et beløb på 2 405 887 EUR.

Ved anbefalet brev med modtagelsesbevis [af] 19. oktober 2021 afgav Directeur régional des douanes (den regionale tolddirektør) negativ udtalelse.

Selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT anlagde ved stævning af 4. maj 2021 sag mod Direction interrégionale des douanes (det interregionale tolddirektorat) og Recette interrégionale des douanes (det interregionale toldopkrævningskontor) for tribunal judiciaire de Marseille (retten i første instans i Marseille, Frankrig) med påstand om ophævelse af betalingspålægget.

Ved afgørelse af 9. maj 2023 forkastede tribunal judiciaire de Marseille (retten i første instans i Marseille) de af selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT fremsatte krav, og nævnte selskab iværksatte appel af denne afgørelse.

Den 18. maj 2021 registrerede toldadministrationen et fornyet krav om fritagelse fra selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Den 16. september 2021 afgav Direction générale des douanes (generaldirektoratet for told, Frankrig) negativ udtalelse i forhold til dette krav om fritagelse.

Ved skrivelse meddelt den 29. november 2021 gav generaldirektoratet for told nævnte selskab endeligt afslag på fritagelse for afgifterne.

Ifølge dokument forkyndt ved stævningsmand af 25. februar 2022 har selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT anlagt sag mod Direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur[– Corse] (det interregionale tolddirektorat for Provence-Alpes-Côte d'Azur[– Corse]), Direction régionale des douanes de Marseille (det regionale tolddirektorat i Marseille) og Monsieur le directeur régional des douanes et droits indirects de Marseille (den regionale direktør for told og indirekte afgifter i Marseille) for tribunal judiciaire de Marseille (retten i første instans i Marseille), idet der er nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen om afslag på det krav om fritagelse for afgifter, som toldadministrationen modtog den 19. april 2021, annulleres.
- Der bevilges fuldstændig fritagelse for antidumpingtold, udligningstold og morarenter.
- Subsidiært anordnes det, at toldadministrationen skal behandle sagen på ny og forelægge den for Europa-Kommissionen til prøvelse.
- Direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur – Corse (det interregionale tolddirektorat for Provence-Alpes-Côte d'Azur – Corse), Direction régionale des douanes de Marseille (det regionale tolddirektorat i Marseille), og Monsieur le directeur régional des douanes et droits indirects de Marseille (den regionale direktør for told og indirekte afgifter i Marseille) tilpligtes in solidum at betale selskabet et beløb på 50 000 EUR i skadeserstatning.

Nævnte selskab har ligeledes nedlagt påstand om, at de nævnte parter tilpligtes in solidum at betale selskabet et beløb på 10 000 EUR i henhold til artikel 700 i code de procédure civile (den civile retsplejelov, Frankrig), og at de tilpligtes in solidum at betale sagsomkostningerne.

Nævnte selskab har gjort gældende, at de franske toldmyndigheder, EU's toldmyndigheder og de taiwanske toldmyndigheder har begået en fejl, og at selskabet ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen, samt at det handlede i god tro.

Selskabet har heraf udledt, at betingelserne for fritagelse for afgifter er opfyldt.

Selskabet har påberåbt sig en fejl begået af myndighederne, for så vidt som Europa-Kommissionen ikke – gennem OLAF (Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig), der rådede over oplysninger, som kunne bevise, at de leverede solpaneler hidrørte fra KINA – foretog mere dybtgående kontroller og ikke underrettede de selskaber, der havde bestilt de pågældende paneler. Selskabet har endvidere gjort gældende, at toldadministrationen, som havde kontrolleret de produkter, selskabet havde bestilt, og som var i besiddelse af indikationer i denne

retning, burde have foretaget en mere dybtgående kontrol eller i det mindste have orienteret selskabet om sin mistanke med hensyn til panelernes faktiske oprindelse i forbindelse med de første kontroller i 2014.

Selskabet har anført, at manglende indsigelse efter en kontrol udgør en aktiv fejl fra myndighedernes side som omhandlet i EU-toldkodeksens artikel 119, at de taiwanske oprindelsescertifikater ikke var blevet kendt ugyldige og stadig var tilgængelige på det taiwanske handelskammers websted efter toldkontrollen, og at de sagsøgte ikke har fremlagt bevis for, at de taiwanske myndigheders fejl var forårsaget af underleverandørens og selskabet UPSOLAR's angivelser.

Selskabet har påberåbt sig en fejl begået af de taiwanske myndigheder, som har mulighederne for på stedet at kontrollere, hvor materialerne er fremstillet, og som ikke kendte oprindelsescertifikaterne ugyldige til trods for OLAF's undersøgelse på stedet og de oplysninger, der blev modtaget efter vedtagelsen af EU-forordningen i 2014.

Selskabet har påberåbt sig et tilfælde af force majeure på grund af, at den erhvervsdrivende ikke kunne forventes at have opdaget fejlen, eftersom denne ikke har de samme undersøgelses- og kontrolmuligheder som de franske og de taiwanske toldmyndigheder.

Med hensyn til det forhold, at det var vanskeligt at opdage fejlen, har selskabet påpeget, at den anvendte lovgivning er særligt kompleks i en international sammenhæng, som er vanskelig at forstå for en SMV, og at selskabet ikke er specialiseret i toldspørgsmål og ikke kunne foretage en detaljeret analyse for at afdække den faktiske oprindelse af de paneler[, som blev kontrolleret] af fællesskabsmyndighederne.

Selskabet har fremhævet, at det, inden det indgik et kontraktforhold med selskabet UPSOLAR, fik et uafhængigt selskab til at kontrollere de forhold, hvorunder solpanelerne blev fremstillet hos den taiwanske underleverandør. Selskabet har præciseret, at selskabet UPSOLAR meddelte det resultaterne af en række kontroller, som revisionselskaber havde udført på stedet.

Selskabet har anført, at bevisbyrden for, at det kunne forventes at have opdaget panelernes faktiske oprindelse, påhviler den franske toldadministration, som har påberåbt sig dette forhold. Selskabet har gjort gældende, at OLAF's rapport fra november 2014 ikke indeholder oplysninger, der taler for, at selskabet har udvist en adfærd med sigte på at unddrage sig toldafgifterne.

Selskabet har påberåbt sig at have været i god tro, således som det anerkendes i rapporten af 15. december 2015.

Subsidiært har selskabet nedlagt påstand om fritagelse for afgifterne på grund af rimelighed (EU-toldkodeksens artikel 120). Det har gjort gældende, at det har befundet sig i en særlig situation og ikke har gjort sig skyldig i urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed, og at betingelserne for fritagelse for afgifter er opfyldt.

Selskabet har anført, at det havde truffet de nødvendige foranstaltninger for at imødegå den erhvervsmæssige risiko, der var forbundet med transaktionen, ved at foretage undersøgelser og kontroller på stedet. Det har ligeledes påberåbt sig en tilsynsfejl begået af de taiwanske myndigheder.

Mere subsidiært har selskabet gjort gældende, at de franske toldmyndigheder har tilsidesat artikel 41 i [Den Europæiske Unions charter] om grundlæggende rettigheder og EU-toldkodeksens artikel 22, og at selskabet ikke har nydt godt af retten til at blive hørt. Selskabet har anført, at det endelige afslag på fritagelse blev affattet inden udløbet af den frist på 30 dage, der som led i retten til at blive hørt blev meddelt den 21. september 2019, samme dag, som selskabet fremsendte sine bemærkninger.

Selskabet har tilføjet, at det har lidt et tab som følge af toldadministrationens negative afgørelse.

Den franske toldadministration har nedlagt påstand om, at kravene forkastes. Den har nedlagt påstand om, at selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT tilpligtes at betale toldadministrationen et beløb på 3 000 EUR i henhold til de omkostninger, som ikke kan kræves godtgjort.

Toldadministrationen har anført, at det certifikat, der er udstedt af de taiwanske myndigheder, ikke gør det muligt at bevise varernes toldoprindelse inden for rammerne af antidumpinglovgivningen. Den har præciseret, at den fysiske kontrol i TAIWAN, som der henvises til, vedrørte paneler, der var indført på et tidligere tidspunkt.

Toldadministrationen har videre anført, at det ikke i rapporten af 15. december 2015 anerkendes, at der forelå en fejl, som ikke kunne forventes at blive opdaget, men alene, at der ikke forelå bevis for, at selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT var i ond tro.

Toldadministrationen har bestridt, at toldtjenesten selv har begået nogen form for fejl ved en aktiv adfærd fra dens side. Nævnte administration har hævdet, at den aldrig har bestyrket den erhvervsdrivende i dennes opfattelse med hensyn til de indførte varers oprindelse. Den har anført, at selve varerne og de dokumenter, der ledsagede dem, ikke gjorde det muligt at rejse tvivl om varernes oprindelse hvad angår perioden fra december 2013 til maj 2014. Den har præciseret, at den ikke rådede over oplysninger, der kunne bevise varernes fejlagtige oprindelse, før den modtog OLAF's konklusioner efter aktionen i november 2014, at myndighederne i et tredjeland ikke har bemyndigelse til at udtale sig om produkters ikkepræferenceoprindelse inden for rammerne af EU-myndighedernes antidumpingpolitik, og at der ikke foreligger nogen samarbejdsaftale mellem de taiwanske myndigheder og EU-myndighederne på dette område. Toldadministrationen har på denne baggrund konkluderet, at de taiwanske myndigheds fejl ikke kan godtages som betingelse for fritagelse for afgifterne. Den har tilføjet, at OLAF's undersøgelse påviste svig i forbindelse med

udstedelsen af oprindelsescertifikater, at det ikke kan lægges til grund, at der var tale om en passiv fejl, eftersom toldadministrationen ikke godkendte angivelserne, selv om den angiveligt rådede over oplysninger, som satte den i stand til at afdække fejlene i angivelserne, og at det, for så vidt som myndighedernes fejl ikke er kvalificeret, ikke er fornødent at undersøge betingelsen med hensyn til, hvorvidt fejlen kunne forventes at blive opdaget, eller med hensyn til, hvorvidt den erhvervsdrivende var i god tro.

Subsidiært har toldadministrationen hvad angår spørgsmålet om rimelighed anført, at ond tro udvist af en leverandør ikke udgør en særlig omstændighed for den erhvervsdrivende, men en risiko, der er forbundet med handel, og som den pågældende kan forsikre sig mod. Nævnte administration har tilføjet, at en forsømmelse hos den erhvervsdrivendes leverandør UPSOLAR ikke udgør en usædvanlig situation, som Den Europæiske Union bør bære ansvaret for.

Mere subsidiært har toldadministrationen påberåbt sig en fejl i datostemplingen på administrationens svarbrev, som blev afsendt ved anbefalet brev med modtagelsesbevis den 26. november 2021. Den har anført, at selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT ikke har fremlagt nye oplysninger i forhold til dem, der tidligere er blevet gjort gældende.

Der blev den 27. marts 2023 afsagt en kendelse om afslutning af sagens forberedelse og bevisoptagelse, og sagen blev berammet til mundtlig forhandling den 11. september 2023.

Ved svarskrift meddelt den 29. august 2023 nedlagde toldadministrationen påstand om ophævelse af kendelsen om afslutning af sagens forberedelse og bevisoptagelse med henblik på at kunne gøre afgørelsen afsagt den 9. maj 2023 gældende.

Denne sag blev henvist til den klargørelse til domsforhandling, som fandt sted den 23. oktober 2023.

Ved svarskrift meddelt den 22. oktober 2023 har selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT nedlagt påstand om, at der forelægges spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol til præjudiciel afgørelse, og om, at sagen udsættes.

I henhold til sit seneste svarskrift, der er blevet meddelt den 10. februar 2024 med henblik på mellemafgørelsen, har selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT nedlagt følgende påstande for den dommer, der skal klargøre sagen:

- Kravet antages til realitetsbehandling og tages til følge.
- Der træffes i overensstemmelse hermed afgørelse om frigørelse og/eller fritagelse for de opkrævede afgifter vedrørende et beløb på 2 405 887 EUR med tillæg af morarenter og gebyrer.

- Om nødvendigt forelægges Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 TEUF følgende præjudicielle anmodning:

[udelades] [præjudicielle spørgsmål gengivet i den dispositive del]

- Sagen udsættes på Den Europæiske Unions Domstols afgørelse.

Selskabet har gjort gældende, at det har anvendt omfattende eksterne midler ved at gennemføre kontroller gennem uafhængige selskaber, at Europa-Kommissionen har indledt en international undersøgelse gennem OLAF, at toldadministrationen burde have gjort selskabet bevidst om den række indicier, der kunne føre til en formodning om, at panelerne kunne hidrøre fra Kina, at toldadministrationen har tilsidesat sin pligt til at udvise agtpågivenhed, at den foretog dokumentrelaterede kontroller og en fysisk kontrol den 24. februar 2014 uden at anføre nogen form for uregelmæssighed med hensyn til varernes oprindelse, og at toldadministrationen godkendte og validerede importen af varer med henblik på overgang til fri omsætning og til forbrug.

Selskabet har anført, at det har nedlagt påstand om fritagelse både på grundlag af de kompetente myndigheders fejl og på grundlag af bestemmelsen om rimelighed, og at den franske toldadministration, som har bunden kompetence, var forpligtet til at forelægge sagen for Europa-Kommissionen, for at der kunne træffes afgørelse.

Den franske toldadministration har i henhold til sit seneste svarskrift, der er blevet meddelt den 9. januar 2024, nedlagt påstand om, at det fastslås, at betingelserne for fritagelse i henhold til EU-toldkodeksens artikel 119 og 120 ikke er opfyldt, at det fastslås, at affattelsen af EU-toldkodeksens artikel 116 er klar og ikke kræver fortolkning, at det fastslås, at det er ufornuddent at forelægge selskabet TENERGIE's krav om fritagelse for Europa-Kommissionen, og at selskabets krav følgelig forkastes, samt at afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Toldadministrationen har gjort gældende, at den ikke er forpligtet til at forelægge en sag for Kommissionen, når den finder, at betingelserne i henhold til EU-toldkodeksens artikel 116 ikke er opfyldt, at Kommissionen ikke har tilsidesat sine forpligtelser, at Kommissionen ikke har begået nogen fejl som omhandlet i EU-toldkodeksens artikel 119, at sagens omstændigheder har tilknytning til resultaterne af en EU-undersøgelse, at toldtjenesten aldrig har bestyrket den erhvervsdrivende i dennes opfattelse med hensyn til den angivne oprindelse af produkterne, hverken på tidspunktet for importtransaktionerne eller i forbindelse med de kontroller, der efterfølgende blev forestået af toldkontoret i Fos og af SRE [»service régional d'enquête«, den regionale undersøgelsestjeneste], at det ikke kan foreholdes toldadministrationen at have godkendt certifikaterne om ikkepræferenceoprindelse, da disse dokumenter på ingen måde var påkrævet ved importen, at de franske toldmyndigheder ikke har begået en aktiv fejl, eftersom de ikke havde nogen grund til at betvivle den angivne oprindelse, og at de ikke har foretaget en urigtig anvendelse af gældende lovgivning.

For en mere udførlig fremstilling af parternes anbringender og påstande henvises til de ovennævnte processkrifter.

BEGRUNDELSE FOR AFGØRELSEN

Følgende fremgår af artikel 49, stk. 2, i code de procédure civile (den civile retsplejelov): *»Når løsningen af en tvist afhænger af et spørgsmål, der rejser et alvorligt problem, og som henhører under forvaltningsrettens kompetence, fremsender den retsinstans, som tvisten er indbragt for, sagen til den kompetente forvaltningsret [...]. Den udsætter sagen, indtil der er truffet afgørelse om det præjudicielle spørgsmål.«*

Det følger af den civile retsplejelovs artikel 378, at *»[a]fgørelsen om udsættelse udsætter sagens [behandling] midlertidigt [eller], indtil den i afgørelsen fastsatte begivenhed indtræffer«*.

I henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde:

»Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

- a) om fortolkningen af traktaterne*
- b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer.*

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.«

I EU-toldkodeksens artikel 116 bestemmes følgende:

»1. Med forbehold af de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, skal der ydes godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløb på grundlag af følgende:

- a) for meget opkrævede import- eller eksportafgiftsbeløb*
- b) defekte eller ikkebestillingssvarende varer*
- c) fejl begået af de kompetente myndigheder*
- d) rimelighed.*

[...]

3. Hvis toldmyndighederne finder, at der bør indrømmes godtgørelse eller fritagelse på grundlag af artikel 119 eller 120, forelægger den pågældende medlemsstat sagen for Kommissionen, for at der kan træffes afgørelse, i følgende tilfælde:

- a) når toldmyndighederne finder, at de særlige omstændigheder skyldes Kommissionens tilsidesættelse af sine forpligtelser
- b) når toldmyndighederne finder, at Kommissionen begik en fejl som omhandlet i artikel 119
- c) når sagens omstændigheder har tilknytning til resultaterne af en EU-undersøgelse gennemført i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne eller i henhold til anden EU-lovgivning eller en aftale indgået af EU med lande eller grupper af lande, der indeholder bestemmelse om gennemførelse af sådanne EU-undersøgelser
- d) når det beløb, som den pågældende person kan være betalingspligtig for i forbindelse med en eller flere import- eller eksporttransaktioner, svarer til eller overstiger 500 000 EUR som følge af en fejl eller særlige omstændigheder.

Uanset første afsnit, forelægges sager dog ikke i følgende situationer:

- a) når Kommissionen allerede har vedtaget en afgørelse i en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende
- b) når Kommissionen allerede har fået forelagt en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende.

4. Med forbehold af kompetencereglerne for en afgørelse yder toldmyndighederne på eget initiativ godtgørelse eller fritagelse, når de selv inden for de i artikel 121, stk. 1, omhandlede frister konstaterer, at der skal ydes godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløb i medfør af artikel 117, 119 eller 120.

5. Der indrømmes ikke godtgørelse eller fritagelse, når den situation, der førte til meddelelsen af toldskylden, skyldes, at debitor har gjort sig skyldig i urigtigheder.

6. Godtgørelse giver ikke anledning til, at de pågældende toldmyndigheder skal betale rente.

Der betales dog rente, når en afgørelse om at indrømme godtgørelse ikke er gennemført senest tre måneder efter den dato, hvor denne afgørelse blev truffet,

medmindre den manglende overholdelse af tidsfristen skyldes forhold, som toldmyndighederne ikke havde kontrol over.

I så fald betales der rente fra datoen for tremånedersperiodens udløb indtil datoen for godtgørelsen. Rentesaftens fastsættes i overensstemmelse med artikel 112.

7. Hvis toldmyndighederne med urette har inddrømmet godtgørelse eller fritagelse, genindføres den oprindelige toldskyld, for så vidt opkrævningen af den ikke er forældet i henhold til artikel 103.«

Artikel 119 – *Fejl begået af de kompetente myndigheder.*

»1. I andre tilfælde end dem, der er omhandlet i artikel 116, stk. 1, andet afsnit, og i artikel 117, 118 og 120, ydes der godtgørelse af eller fritagelse for et import- eller eksportafgiftsbeløb, når det beløb, der svarer til den oprindeligt meddelte toldskyld, er lavere end det skyldige beløb på grund af en fejl, som de kompetente myndigheder har begået, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) debitor kunne ikke med rimelighed forventes at have opdaget fejlen og*
- b) debitor handlede i god tro.*

[...]«.

Artikel 120 – *Rimelighed.*

»1. I andre tilfælde end dem, der er omhandlet i artikel 116, stk. 1, andet afsnit, og i artikel 117, 118 og 119, ydes der af hensyn til rimelighed godtgørelse af eller fritagelse for et import- eller eksportafgiftsbeløb, når der er opstået toldskyld under særlige omstændigheder, hvor debitor ikke har gjort sig skyldig i urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed.

2. Særlige omstændigheder som omhandlet i stk. 1 foreligger, når det fremgår af sagens omstændigheder, at debitor befinder sig i en usædvanlig situation i forhold til andre erhvervsdrivende, der udøver samme aktivitet, og den pågældende, såfremt disse omstændigheder ikke havde foreligget, ikke ville have lidt tab som følge af opkrævning af import- eller eksporttoldbeløbet.«

Da der er tale om en tvist for en ret i første instans, hvis kommende afgørelse vil kunne appelleres, er det frivilligt at forelægge sagen for Den Europæiske Unions Domstol til fortolkning.

I denne sag afhænger løsningen af den foreliggende tvist af et spørgsmål, der rejser et alvorligt problem.

Selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT er nemlig af den opfattelse, at det i forbindelse med frembydelsen af varerne for toldmyndighederne fremlagde alle de dokumenter, der var nødvendige, herunder det taiwanske oprindelsescertifikat, og at de franske toldmyndigheder til trods for den fysiske kontrol af varerne i februar

2014 og de spørgsmål, som toldrepræsentanten stillede, aldrig gav udtryk for det mindste forbehold eller anførte nogen form for uregelmæssighed med hensyn til varernes oprindelse, og at myndighederne herved godkendte og validerede importen af varerne med henblik på overgang til fri omsætning og til forbrug.

Selskabet er herefter af den opfattelse, at godkendelsen af toldangivelse[n], der indeholdt en fejlagtig tarifiering af de omhandlede varer, udgjorde en fejl som omhandlet i EU-toldkodeksens artikel 119.

Selskabet har endvidere anført dels, at EU-myndighederne og de franske myndigheder, fra det øjeblik, OLAF indledte undersøgelsen, var bekendt med de risici, der var forbundet med indførslerne, og burde have advaret de økonomiske operatører om disse risici, dels at toldadministrationen, hvis kontrol hovedsageligt var baseret på konklusionerne i den internationale undersøgelse, der blev forestået af OLAF, og som nøjagtigt opfyldte de kriterier, der opstilles i bestemmelserne i artikel 2 og 20 i Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997, burde have forelagt selskabets krav om fritagelse for Europa-Kommissionen.

Det skal i denne forbindelse noteres, at det i OLAF's rapport anføres, at OLAF den 24. november 2014 modtog oplysninger fra de taiwanske toldmyndigheder om omladning via Taiwan til EU af mere end 1 200 containere indeholdende solpaneler med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina. Disse oplysninger vedrørte indførsler i frizonen (F1-toldangivelse) i Taiwan og reeksport af varerne fra Taiwans frizoner (F5-toldangivelse). En indledende analyse af oplysningerne fra OLAF har vist, at i alt 925 enkeltcontainere indeholdende solpaneler kunne knyttes til indførsler i EU i henhold til medlemsstaternes angivelser.

For at overholde formålet med den mekanisme, der skal sætte Kommissionen i stand til at sikre en ensartet fællesskabsretlig retspraksis på dette område og undgå enhver hindring for en sammenhængende anvendelse af EU-toldkodeksen, er selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT således berettiget til at rejse spørgsmålet, om toldadministrationen burde have sørget for, at sagen blev forelagt for Europa-Kommissionen.

Det henhører følgelig under god retspleje at udsætte sagen og forelægge den for Den Europæiske Unions Domstol, der har kompetence til at afgøre følgende præjudicielle spørgsmål, som selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT har rejst:

[udelades] [fremstilling af de præjudicielle spørgsmål gengivet i den dispositive del]

[udelades] [nationalretlige processuelle bemærkninger]

PÅ GRUNDLAG AF DISSE PRÆMISSER:

[udelades] [nationalretlig procedure]

DET BESTEMMES, at sagen forelægges for Den Europæiske Unions Domstol med henblik på en afgørelse af følgende præjudicielle spørgsmål, som selskabet TENERGIE DEVELOPPEMENT har rejst:

»1. Skal EU-toldkodeksens artikel 116 fortolkes således, at denne bestemmelse, såfremt det anmodende selskab, således som det er tilfældet i den foreliggende sag, opfylder betingelserne i kodeksens artikel 119 og 120, forpligter de kompetente nationale myndigheder til at forelægge sagen vedrørende kravet om fritagelse for de meddelte afgifter for Europa-Kommissionen?

2. Såfremt dette spørgsmål besvares med, at de kompetente nationale myndigheder har bunden kompetence i et sådant tilfælde, kan tilsidesættelse af forpligtelsen til at forelægge sagen vedrørende kravet om fritagelse for Europa-Kommissionen medføre fritagelse for de opkrævede afgifter og gebyrer?

3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, kan princippet om, at en medlemsstat skal erstatte tab, der er påført borgerne som følge af medlemsstatens tilsidesættelse af EU-retten, forudsat at tilsidesættelsen fuldt ud kan tilregnes denne, finde anvendelse i et tilfælde, hvor medlemsstaten har foretaget en urigtig anvendelse af EU-toldkodeksens artikel 116, når den i denne bestemmelse foreskrevne forpligtelse til at forelægge sagen vedrørende kravet om fritagelse for afgifterne anses for at tillægge borgerne rettigheder, når tilsidesættelsen er tilstrækkelig kvalificeret, og når der er en direkte årsagsforbindelse mellem tilsidesættelsen og det tab, som den skadelidte har lidt?»

[udelades] [udsættelse af sagen]

[udelades] [nationalretlige processuelle bemærkninger]